

loniernes Lovgivning, da Rigsdagen — jeg gjentager det — kun er controllerende.

Det er altsaa tildeels denne controllerende Indflydelse med Hensyn til Coloniernes indre Anliggender, om hvis Dpoffrelse der her vil være Spørgsmaal. Jeg skal nu villig indrømme, at efter den hele historiske Gang, og efter Coloniernes Forhold, saaledes som disse i Lovgivningen have udviklet sig, staae de saa nær Danmarks Lovgivning, at denne controllerende Indflydelse, forekommer mig, fornuftigt og rigtigt vil kunne udøves fra Rigsdagens Side, og at den ikke saa godt vil kunne udøves fra Rigsraadets Side. Det forekommer mig ogsaa, at der vilde blive noget Skjævt i Rigsraadets Stilling, om det, idet det forøvrigt Intet har at gjøre med Landsdelenes særegne Anliggender, skulde faae en saadan Indflydelse paa Vestindiens særegne Anliggender. Det vilde i en vis Henseende, da Rigsraadet kun har med Statens fælles Anliggender at gjøre, være underligt, om det med Hensyn til disse Colonier fik en saadan Stilling. Jeg bemærkede tidligere, at det, som ikke kunde henføres til Coloniernes indre Anliggender, vare de Sager, der havde finantiel Betydning for Moderlandets Finantsevesen. Deraf følger imidlertid ikke, at der ikke kunde være store og betydelige finantsele Spørgsmaal, der kunde have stor Betydning for Colonierne og som desuagtet kunde henhøre, ikke under Rigsraadet, men under os. Dersom her blev besluttet, at man vilde gjøre Et eller Andet for Colonierne, og dette blev tilraadet af Colonialraadet, der tidligere var villigt til at fordele den og den Skat paa Colonierne, for at tilveiebringe de og de Goder for dem, saa vilde en saadan Sag være en aldeles indre Colonialsag, der ene henhørte under os. Her have vi en Bei, paa hvilken vi maae ønske efterhaanden at komme med alle Landsdelene, nemlig at de selv komme til at bære de Byrder, som foranlediges ved Foranstaltninger til deres Velstand; men selv imod saadanne Sager, som have en finantiel Betydning for Moderlandet, er Rigsdagens og Rigsraadets gjensidige Stilling ingenlunde afgjort — det er egentlig et ret interessant og fint Spørgsmaal, forekommer det mig, saaledes som vi have saa mange an-

dre fine Spørgsmaal hos os, som komme af de temmelig udviklede Forhold — thi man maa vel erindre, at Rigsraadet ikke har nogen fuldstændig Bevillingsmyndighed, idet der skal være en staaende Bevilling, nemlig Normalbudgettet, eller, hvis det ikke skulde lykkes at forene sig om et saadant, da et Gjennemsnitsbeløb af, hvad de ordinære Udgifter have udgjort i et vist Antal Aar. Altsaa, hvad der gaar ud over dette Normalbudget, er det, som Rigsraadet kommer ind paa; der er det, at dets Indflydelse er nødvendig. Men med Hensyn til de Spørgsmaal, der ligge indenfor Normalbudgettet, der skjønner jeg ikke, at der er Noget til Hinder for, at Rigsdagen udøver sin fulde Indflydelse og sin fulde Myndighed. Da altsaa Rigsraadets Myndighed er begrænset ved Normalbudgettet, forekommer det mig, at Rigsdagen indenfor denne Grænse, naturligvis i Forening med Regjeringen, maa bevæge sig med en temmelig bestemt Frihed, og at det ikke egentlig kan give Anledning til nogen Strid.

Jeg skal iøvrigt fluttelig bemærke, at man jo ogsaa kunde tænke sig Forholdet ordnet — og det er vel det Vigtigste, om jeg saa maa sige — i finantiel Henseende, ved en Art af Overenskomst mellem Rigsdagen og Rigsraadet, naturligvis med Regjeringens Samtykke, hvorved dette Spørgsmaal, der dog unægtelig er forbundet med en heel Deel Banskfæligheder, blev notere og nærmere bestemt. Jeg troer rigtignok, det kan jeg ikke nægte, at Loven i den Skikkelse, hvori den foreligger os, løser Banskfælighederne paa en vel summarisk Maade, derved at den lægger alle disse indre Anliggender over til Rigsraadet; men jeg kan heller ikke nægte, at det forekommer mig, at der har været al god Grund for Regjeringen til at bringe denne Sag allerede nu under Rigsdagens Overveelse. Jeg troer, at vi med Glæde skulle gribe denne Leilighed for fra vor Side at bidrage vort til at ordne Forholdet saaledes, at der kan indtræde en klarere og bestemtere Grænse for Rigsdagens og Rigsraadets Indflydelse paa disse Sager. Jeg tør sige, at de, der have havt med Finantsloven at gjøre tildeels i en